

Ci-Nostri

* * * ANY TERCER NÚM. 133 * * *

QUINZENARI POPULAR * * *

INCA, 16 DE AGOST DE 1910 * * *

ESTUDIS SOCIALES

RESTAURACIÓ DE LA FAMILIA

PEL CRISTIANISME

A) *Ell ha retornat a n-el matrimoni sa unitat, sa indissolubilitat i sa santetat.* — La disolució de la família, el despotisme de l'homo, l'esclavatge de la dona i dels fíos venien sobre tot dels abusos i dels vícis qu'eren introduïts dins el matrimoni. De lo que deim, nos referim a n-el temps, de gran pobresa moral, de la República i del Imperi Romà: pobresa coberta am l'oripell de la glòria material. Idò bé. Aleshores, mes que may, era precis de tota necessitat comensar la reforma, retornant aquell a sa institució primitiva: per consequent, a l'unidat i a l'indissolubilitat. I aquest retorn sa cumplí: tant qu'es difícil afirmar més categoricament aquexa indissolubilitat i aquexa unitat que tal com ho va fer Cristo, Senyor Nostro. Un dia, segons llegim a l'obra de Sant Mateu, «els fariseus s'arràmbaren a Ell per temptarlo i li digueren: Es cosa permesa a un homo repudiar sa dona, no importa per quin motiu? Ell los feu resposta: No heu llegit may que Aqueil qui creá l'homo en el principi, creá un homo i una dona, i que va dir: per aquesta raó deixarà l'homo son pare i sa mare i s'unirà am l'esposa i tots dos seran una sola carn? Per axò es que ells ja no son dos, sino una sola carn». (Mat. 19, 3-6). El pensament del Gran Mestre Diví es claríssim, l'homo no deu tenir mes qu'una esposa; el texte ho fa veure de manera llampant. Car se diu en ell que «l'homo se juntará am s'esposa» y no am ses esposes; que «ells serán dos per no constituir més qu'una carn», y no seran tres o quatre, etcetera.

El pensament del Bon Jesús no pot estar mes netament espresat en lo que se referex a l'indissolubilitat del lligam conjugal. L'Evangeli continua ressenyant les paurales definitives del Mestre: «Que l'homo, idò, no separi lo que Deu ha juntat. Si es axí, afugen els fariseus, per què Moisés va permetre donar un escrit de repudiació a la dona (qu'un desjecti y engeggi) per no viure més amb ella? — La causa de tot axò es la duresa dels vostros cors: per axò permeté Moisés repudiar les vostres dones; empero no era axí en el principi. Jo vos dic a vostros, que qualsevol qu'enjegui sa dona, si no es per'mor d'adulteri; i se casa amb un altre, comet adulteri; axí com en comet un altre d'adulteri qui se casa am l'esposa repudiada» (Mat. 19, 6-9) — «Igualment, la dona, qui se separa de son espòs y se marida amb un altre es adultera» (Marc, 10, 12).

Sant Pau, amb escriure a n-els Corintians no fa mes que treure conclusions de les paraules de Nostro Senyor: «En quant a n-es qui son casats, veis aquí lo que los mana el Senyor: Que la dona no se separi de son marit; si ella té raons per separarse'n qu'ella no se casi amb altre. Si, després, ella no pot res-

tar sola sola, que retorna a son marit. Empero qu'el marit no separi de son costat a l'esposa» (1, 7, 11). May cap legislador encara havia usat semblant llenguatge; ni may s'havia intentat arrancar d'una vegada un abús qui tenia aficades les arrels dins les passions mes vives; ni may se havia sentit comandar a les gents una pràctica universal. Fatalment havien d'elevare protestes quantre una tal doctrina. Mes axò no impedex que Cristo ho afirmi ben resolt, y que imposi l'acopliment. Ell qui, fins a la fi de les centurias, reigirà el matrimoni cristian.

Empero Cristo mirá y vol anar mes lluny encara. Ja no's contenta en restituir a n-el matrimoni els atributs esencials que li mancaven feya temps, per estarne despullat. Ell dona a l'admirable unió de l'homo i de la dona un caràcter sagrat, i li senyala rites religiosos, i pujantlo fins a la dignitat de sagrament, li conferex la mes alta consagració i li fá les honors mes grans que que puga sobre una institució d'aquí bax.

Un Catequista

(Seguirà)

Fluviol de Pastor

De la col·lecció ESPIGOLAYES premiada ab l'Englantina als Jocs Florals de Mallorca.

1910

*Entre cireres en flor
sonriu lo casa amagada:
y el pastor de la clotada
sab be qu'amaga un tresor.*

*— Cirerers que li texiu
un mantell de randa fina,
guardau la bella fadrina
que d'amor l'ha fet catiu.—*

*Hora baxa, el fluviol
per la serena bonansa,
floreix en sons d'anyoransa
y ab notes de rossinyol.*

*Söns que diuen garrideta...
vida mia... bona amio...
prenguent aromu y fresco
dels romanins de la pleta.*

*Bells esplays de sentiment,
notes d'amor qui perdura,
y escampa, dins la foscura.
blanca llum d'encantament.*

*«O'l sol arrera es tornar,
o es la lluna qui es sortida.
o sou vos perla garrida,
qui llansau la claretat.»*

*Tonada de fluviol
bona per sentir d'enfora
dins la quietut de l' hora
en que dorm, fins l'embatol.*

*Sembla que tombes del cel
com un plor de l'estelada,
o d'una bresca arrencada
del buch, que degota mel.*

*Sembla que ran del pinar,
per les estepes florides,
fas les rotges margalides
plenes de saba, esclarat.*

*Qu'alenes vida plaent,
primitiva y sanitosa,
en flonjors de llana tosa
y rossor de sol-ixent.*

*Y que robes la llacor
dels mots de la pagèsia
gentil flor de galanía...
garrideta... bona amor!*

MARIA ANTONIA SALVÀ.

A l'Espanya pel Centenari de Balmes

¡Alsa ton front, Patria volguda! reina adolorida, cavallera Espanya! que enmantellada ab lo dol ploras tes glories perdudes, los mostiats llorers. ¡Alsai! al manco avuy, perque dins els negres orixons rebllits de tempestes y llúu per tu ab clarors d'estrelles una fetxa y un nombre gloriós. ¿No veus formigatjar dins ta llar mètixa la part més noble de los fills? ¿No sents els ècos d'himnes de pompa y de triomf que més enllà de tes serres y de la mar en bon'hora entonen los admiradors? ¡Ah! es qu'avuy s'axeca de dins la pols de la tomba un fill il·lustre. En Balmes, per renovallar com l'àguila la seu gloria demunt la primera centuria. Si, Balmes, es lo nom gloriós que llúu per tu dins la negror del desconort; y la fetxa te recorda las més pures alegrías de la maternitat, que, tot just fa cent anys, sentires, al veurer naxer dins l'hermosa Vich, al que havia d'esser l'àngel de pau esmitx de tes llàgrimes,

Triste molt triste era la teua sort joh Patria volguda! al comensament del passat setgle. Gelades d'impietat cremaven les brostades més ufanooses de ta fé patriarcal, fills d'iniquitat afuaven a ton pit ses espases, ventades de socialism agitaven als pobles y tu tirada demunt la terra nua, despullada de tes riqueses, esclava dins ta llar, no servaves ja de

ton esperit abrinat de lleona sino la crinera, remuyada ab suors d'heroisme. ¡Oh! ¿qui al contemplarte així opresa no plorava en tu la desventura de la filla de Sion, ajopida baix d'un cel clos, com mur de pedres quadrades? ¿Quin enemic més despietat no competia ton dol? Però ni un solsament dels qu'abans devant tú s'ajonellaven, y llapaven la pols de gloria qu'alsava ton rosegay, ni un competia te miseria! Mes encara: l'enveja, que temps enrera feya niu dins son cor, es nodria ara ab la fel qu'amarava, tes entranyas. ¡Oh, si! que hu era de trista ta sort Patria volguda!

Pero jaxuga ja tes llàgrimes! mira qu'el infant, que al remoreix del Ter te ha nascut, demunt porta el pés d'una gran missió: segell n'es son front espayós. Son esperit gegantí allestantse de pietat y d'heroisme, de poesia y saba d'antigor, s'axecarà corí sol esplendent demunt els orixons tenebrosos y ferà llum a tes plantes perque seguesques sempre els camins de salut; devant sos rays de portentosa ciencia s'inclinaran adorant les nacions; altra volta l'enyeja s'acalará dins son caú de tenebres y vorás refermada ab nouxa baula la cadena de glories de tans de setges.

Y aquesta fons verdaderament la missió d'en Balmes: fe elava a una societat qu'enfonsada dins les tenebres dels errors del enciclopedisme, trastornades totes les idees de poder y soberania que ab mal hora destruí una revolució cent voltes cruenta, corria a pas de gegant cap a l'abisme.

Y quant bé cumplí aquesta missió, ens ho diu la seua historia. Jovenet encara al veim dins les escoles aplegà fons inagotables de sabiesa mentres fills d'iniquitat meditaven plans tenebrosos. Y ja acabada de tot se llarga carrera de ses profundes meditacions, al veim brandà com arma potent la seua ploma, mentres els enemics afuaven les seues espases contra la mare Patria; y ab la seua filosofia marevellosa aclari les espeses tenebres de socialisme que l'impia revolució Francesa apilotà demunt eis pobles.

Y fons tan ardent son amor envers la Patria, tan de bon de veras desitjà cloure ab suavitat de balsam ses nafrés que havia obertes en la seua fé l'escepticisme, que no duprà un sols moment en deixar son poble nadiu, el Ter remorós qu'ab dois vou-ve-ri-vou havia clos sos ulls durant la dichosa infantesa. Dins la populosa y superba ciutat dels contes posà la seua càtedra aquell gran geni. Allà puja fins al mitx dia de la vida y espargi clarors de llum eterna; y abans d'arribà al capvespre jay, s'enfonsà dins la pols!... Si dins la pols ab que la mort trasforma tot geni, per gran que sia, si va vestit ab el sac faixuc de aquesta carn violada pel pecat.

Però, si ton cos d'argila ioh Balmes s'enfonsa dins la terra, no així fa memoria que viu ab clarors perdurables dins el cor. Tes obres com corona d'estrelles t'acompanyen fins més enllà de la tomba y la nimben de claror. Avuy més que mai renovelles ta memòria, t'axeques demunt ton sepulcre y son tan vius els rays de gloria que t'immunden que dels quatre vents s'alsen mullits d'admiran-

dors que a la una te proclamen sabi, poeta, gloria del setgle y de te patria, mestre y para sant. (1)

També de dins terra que'l mar braçola d'un illa d'amors y poesia, germana per la parla de t'aymada Patria ioh Balmes! s'en axequen veus de coratge y de salut. Mon cor en jovenese, tant es lo pler que sent de tenirte per germá de raça, que volgué endressar una memoria. Bé se que per humil no podrá serví de garlanda digne de la teua tomba; pero deixa al manco que'l esfullí com brot de murta per encatifar la triomfal carrera, quant per ella hi vendrán els gènits a vinclar les palmes devant ta pols.

B. CANTALLOPS LLINÁS.
Seminaria.

(1) Coneguda es la frase d'un Princep de la Iglesia que diu que Balmes es «El Santo Padre de los tiempos modernos».

Avuy s'ensenyen moltes coses en les escoles; es menester no oblidar la que té més importància capital en l'educació. Me referesc, en primer lloc, a la religió. Vostro afany més difícil e important consisteix en inspirar al nin el temor de Deu y ensenyarlí el respecte de les coses Santas.

(L'Emperador d'Alemania, Guillerm II)

LLIGANT CAPS

Distintes vegides ha dit desde aquestes columnes que a Inca s'hauria de procurar per les eleccions Municipals treure regidors ab el caràcter catòlic. Sabem que nostres insinuacions caigueren malament a certs germans nostros en la fe, fins n'hi hagué que mos argüiren, privadament, que a Inca tots els del Ajuntament son catòlics. No ho negam. Les persones que componen la Corporació Municipal son boníssimes y no se les pot negar l'honorós títol de cristianos. Però en la confecció y execució del programa de Sant Abdón ab un nombre discordant en la tradició y moral Cristiana ¿aont llui el catolicisme dels membres del Ajuntament? Ni un regidor, que sabiguem, ne protestà publicament.

El regidor o diputat catòlic pel seu caràcter y significació protesta de tot acort de la corporació a que pertaneix que no estiga en armonia ab la moral catòlica.

—Es que no lograria res y se quedaría en ses protestes sense resultat.—mos esmentaren.

—Y tal vegada seria escoltat si tenia un poc de maya. En tot cas, sempre seria la veu de la veritat y de la Religió, alsada per fer informar tots els actes municipals segons l'espiritu de la Iglesia, y ab això no's faria més que seguir els apòstols que procuráren difundir la Religió desde les barraques dels pastors fins als tronos dels reys. No es faria més que lo que fan els catòlics per tot erreu.

—Es que a Inca no's treuria un regidor catòlic.

—Si fos així, cal fer un'altra afirmació ben amarga: y es que s'hauria feta ben poca educació de política cristiana, trobantnos demunt la lluita sens preparació alguna.

—Es que mos veuriem embarassats per trobar un candidat catòlic, intel·ligent y enèrgic.

—Nosaltres ne veim bastants. Y si importa s'en eduquen. Algunes mateixes persones qu'avuy estan dins l'Ajuntament, dutes a n-ell en caràcter de catòlic y rodejades d'atmosfera senitosa serviríem admirablement.

Acabem per avuy, aquestes expansions de nostra ploma, fent constar que les idees qu'hem esposades ara y en altres ocasions, sobre aquesta materia y que per lo contrariades pereixen privatives de CANOSTRA, també son acceptades per l'opinió sensata, il·lustrada y cristiana d'Inca, puis en sostengudes animadas converses en que hem pogut veure fonda conformitat en nostre modo de pensar.

El Bolletí Dominical de les Parroquies de Mallorca

SA. DR. DE CA-NOSTRA.

Vintiset setmanes fá que surt cada diumenge aquest valent, oportú, popular y interessant benefactor de nostra empresa, honrant la *Bona Prempsa* d'aqueta villa.

Si els amichs de la sana doctrina social volguessin ajudar, com cal, a sosténir la *santa y patriòtica creuada*, combatent ses pessimes idees d'immoralitat (que son, per la nostra joventea, pitjors que la difteria) ajudaria a sa publicació suscriuientse y repartintne exemplars entre el poble que, no més, ensaboreix la prempsa enverinada forastera (ab estampes) que com un diluvi derrera s'altre mos anega.

El *Bolletí Dominical* ha vengut a omplir amb més acert y saviesa dògmatica el buit que dexà *Mallorca Dominical* y que s'apresurá a omplir (per desgracia del poble antes *ignòrent*, ara *ignorant*) un altre setmanari palmejat qui, sol amb son nom, entebana.

Els catòlics que trabayen de mil modos escampant llevó de bon exemple y fent sacrificis pecuniaris en favor de la *bona causa*, dirán que no poden fer res pus... y noltrós deim que axò equivaldría a donarse per perduts, y si no s'esforsen, sempre seguit y sens desmay, per atenyer lo perdut amb nostra indolència y excessiva confiansa,... no serem a temps a veure'l poble germá nostre redimit de s'esclavitud intelectual en que jau, se boca y se mor (en què sia mala comparansa) axí com s'inflen, goxen y se revinçlen els cuchs dins un famé massell de podridura irrespirable.

El *Bolletí Dominical* mereix moltíssim més de part dels diocessans de Mallorca acomodats, que una passiva limosna de dos céntims de pesseta setmanals.

Pama 3 Juny 1910.

AL SANTÍSSIM SAGRAMENT

Sagrament del altar, benehit sies,
inmensa flama del amor de Deu:
abrussem tot los dies
confront lo meu cor ab lo cor teu.

Escapulons

ACCIÓ DE GRACIES

Diumenge passat se cantà un Te-Deum a la Catedral Basílica de Mallorca per donar gracies el Altíssim pel pronta restabliment del Excm. D. Antoni Maura, de les ferides de l'atentat comes contra la seva respectable persona.

Les moltillets que acudiren a la Seu al acte del Te-Deum y la brillant recepció de la Peña enmitx d'esclats d'aplaudiments, be testimoniaren l'estima, gratitud y entusiasme que's mallorquins senten per ell, més per haver estat víctima de l'obra revolucionaria que no vol ningú que li fassi nosa a lo seu pas destructor.

UNA BONA FESTA

El Círcol d'Obrers Catòlics, de Binisalem, celebrà el dia de l'Assunció de la Verge sclemne festa patronal.

El matí tingueren comunió general concorreguda per tots els socis y al capvespre una reunió que tengué el caràcter de mití.

Dirigiren sa paraula fogosa y reonada els distingits propagandistes catòlics D. Nicolau Saggese, de Binisalem, el Sr. Lete y D. Joseph Font de Palma. Tots tres tractaren qüestions d'actualitat y ab sólida argumentació persuadiren y entusiasmaren els binisalamers pels ideals catòlics y patriòtics únics salvadors de nostra desgraciada Espanya. El Sr. Rector d'aquella Parroquia resumi l'acte sortint tothom satisfech de tant animada reunió.

MANIFESTACIÓ CATÒLICA A SANT SEBASTIÀ.

No se verificà y tengué un èxit colosal.

El Govern liberal que patim per aturarla tengué que processá la Junta Organisadora, embargar tots els trens y barcos y enviar forsa de troba per ocupar militarment Sant Sebastià y totes les vies qui hey conduexen. En Canalejas el meteix temps que ha tirada una planxa ha donada feta la manifestació als valents catòlics de les províncies del Nort.

CA-NOSTRA, que fonc invitada per la Junta Organisadora, al acte, hey cursá un telegrama dia 7 d'aquest mes, donant sa representació al Director de *La Gaceta del Norte*.

En nom de la Tercera Orde de Sant Francesc, el Discretorit també posá un telegrama de adhesió a la Junta Organisadora.

QUE NOS HO DISPENSIN

Seguit rebem proclames y reonats manifets de junes d'acció catòlica suplicarnos la seu inserció. Ara es el Comité de Defensa Social de Barcelona, ara La Junta Organisadora de Acción de Palencia, ara Los Jóvenes Católicos de Almeria, ara la Obra del Ave María etz. etz. Les dimensions de nostra publicacioneta no mos permeten publicar les fulles que rebem, ni fins y tot darne notícia, tantes son les que anant rebent aquests últims temps ab satisfacció de nostra ànima per veure ab això que se treballa per tot arreu.

Agraït puis, les atencions dels qui pensen en nosaltres, los demanam que nos dispensin

si a vegades no'm feim el cas que se mereixin.

CARTELL

Hem rebut el del Segon Certamen Literari-Agrícola, organiat per l'Ateneu de Sant Sadurní de Noya. El tenim a disposició del qui li interés la seva lectura.

NOVA HABITACIÓ

D. Miquel Martorell Bauzá, Metje-Cirujá, nos oferex sa nova casa: carré de Monserrat, num. 56, en Palma.

Cronicó d'Inca

Joriol 1910.

Dia 4.—Al Oratori del Puig d'Inca s'hi celebra festa de Santa Magdalena. A l'ofici Major predica el M. I. Sr. D. Mateu Garau, Penitencier, ab l'oloquencia qu'ell sab ferhó. Se quexa de la poca assistència. Axò se deu a la fortor del estiu en que cau aquesta festa que retreu de pujar allá d'alt a la gent. L'opinió de molts es que se fes per a Pasqua.

El capvespre s'hi fan corregudes y ball a l'estil del país, veentse una mica mes animada la festa.

Segueixen les obres de desmontar el rocaplè del costat del Oratori ab lo projecte de ferhi hospedería. Abans de tot s'hi farà una cisterna de gran cabuda. Nostro Ajuntament hi ha destinades cent pessetes per aydar a dur la creu al Rector d'aquella iglesia, Mossen Guillem Pujades, que s'ha proposat a fer totes les millores que puga per embellir lloc tant agradable.

Dia 30.—Festa dels Sants Patrons de la Vila. La part religiosa revestí gran solemnitat. Ab assistència del magnific Ajuntament y revetlers se celebraren completes y l'ofici major, essent el celebrant el Rnt D. Francesc Mir, Rector de Sant Miquel de Palma, servint de diaca, l'Econom de Pollensa, el Rnt. D. Francesc Rayó, y de subdiaca, Mossen Guillem Pujades. Se cantà per la Capella de la Parroquia una hermosa partiitura ben nutrita de veus. Mossen Joan Quetgues, Vice-Secretari de la Cambra del Palau, a l'ofertori, digué un bellíssim sermó sobre les virtuts dels Patrons y la religiositat dels fills il·lustres d'Inca. Al alsar Deu fonc un moment de solemní afecte: devant el portal major, la música de la Misericordia tocà la marxa real, al temps que d'alt el campanar s'amallaren una tempestat de trons donant salve a l'Ostia Santa.

De la part cívica agradá ferm la retreta militar, la diana, la il·luminació y adorno del carré Major y la banda de la Misericordia que no plangué les tocades.

Dia 31—A la plassa del toros que s'està acabant ja s'hi atoreyen novells, venguent a presenciarlos molta gent dels pobles forans. No forem convidats al acte com a periodistes.

—A Inca se constiuxen una nova banda de música baix la intelligent direcció de D. Joseph Rotger.

Agost 1910

Dia 2—Segueixen les festes populars a Inca. A San Francesc, la del Jubileu de Porciúncula va esser molt concorreguda en els actes religiosos, ara el tradicional passeig

pel carré de Sant Francesc molt desenimat.

Dia 4.—Mes festes. A Sant Domingo la del titular, bon cant, y bon sermó per un Pare caputxí que tocà coses d'actualitat y entusiasmà la gent; a n-el carré toquen dues bandes de música y amollen focs artificials y ballen el ball tradicional de l'alegria franca.

—Pujada d'ous, se paguen a sis reals la dotzena. Nostro dijous es concorregut.

Dia 5.—El correspolson literari d'Inca de *Correo de Mallorca*, contestant a una alució de CA-NOSTRA, fa constar que'l programa que publicà de la festa de Sant Abdón era copia del programa oficial que fe repartir la Comissió de la festa. Nosaltres no'l reberem, El indicar que llegirem el programa demunt *Correo de Mallorca* ni inclou censura per nostre estimat cofrage ni per son correspolson.

—Acaba d'esser nombrat per l'Ajuntament de seuva secretari d'aquell Municipi nostro distingit amic D. Mateu Sastre, persona molt inteligençial que sempre ha rosat per dins oficines.

Li donam l'enorabona.

Dia 6.—Per Inca també hi ha *escalatina* y altres malalties de febre, encara que, sortadament, ha fetes poques víctimes.

—Se comensa cullir la metla de nostros camps. Després de la gran cullita d'entany aiximeteix nostros pagesos no's poden queixar del esplet d'enguany. Ha redolat.

+ Nostros amics difunts

A últims dei mes passat morí l'amo'n Bartomeu Bestart, a l'edat de 81 any, persona moltia preciable y estimada dels qui la tractaven y que conservá les energies de jove fins als derrers dies de la seva vida.

Trasladat a Inca ja en la vellés se fé popular en la presidència del Círcol d'Obrers Catòlics que regentá alguns anys.

Deu lo tenga entre'ls elegits de la gloria y don a la vellera viuda, amable nora y amics iuets, la conformansa cristiana.

* * *

A Campanet divendres passat morí lo hiendat propietari d'aquella població, D. Mateu Bennassar, pare de la cristiana Senyora de *Can Vich*, esposa de D. Lloatxim Gelabert.

A n-aquesta distingida família si qu'en necessiten de consol y conformansa cristiana per soportar les desgracies en que'l Bon-Jesús la prova. Fresc encara el dol per la pèrdua de Mossen Bartomeu, la mort los torna visitá en la persona de son estimat Padrí, y segueix la Senyora sufrint penosa malaltia.

Que Deu nostro Senyor los aconsol a tots, y don repòs a sos difunts que be hu desitjam nosaltres en planyívol condol.

PUBLICACIONS REBUDES

LOS MILAGROS DE NUESTRA SEÑORA DEL PILAR.

Aquest es un títol d'un opúscol que, segurament, escamparán per tot arreu els devots de la Verge de Pilar.

Es una relació interessantissima de 31 prodiges o farrors alcansats per l'intercessió de l'escelsa Patrona de Saragossa.

Devant d'una noticia sobre l'Hospederia del Pilar per pelegrins malalts, qu'està uberta tots els anys dende'l 20 de Maig fins a 31 d'Octubre.

Aquesta plaqüeteta se ven a 6 pessetes el cent y 40 pessetes el millar a ca'l Administrador de *Anales del Pilar*.—Apartat: 59.—Saragossa.

Cultura Popular

UTILITAT DE LA PERDIU A L'AGRICULTURA

La perdiu no es solament agradable al *gourmet* y al cassador, sino que es encara molt més útil a l'agricultura.

Ultimament en una cassera, una d'aquestes aus va rebre un tret que va destrossarli el gavatx ple d'aliment, qu'examinat detengudament, mostrà tenir una gran canlitat de llevors de males herbes y insectes perjudicials. Si té en compte la gran cantitat de perdus que poblen los nostres camps y sospasant que la mitat de son aliment consisteix en insectes, se pot facilment donar-se compte del gran benefici qu'aquests animalets presten a l'agricultura.

Els pochs grans de blat y de cibada etc. que les perdus menjan no perjudiquen, perque com la major part d'aquests grans han quedat a la superficie de la terra, tam poc germinarien y els que troben en els rostolls son perduts igualment; pel contrari, la perdiu may toca els grans en les espigues, els quals son el privilegi d'altres aucells.

Seria de desitjar que'ls serveix prestats per aquests modests habitants dels nostres camps, fossin millor apreciats y que'ls agricultors los donassin major protecció, en lloc de destruir els nius de perdus per ignorancia.

Aquestes aus, per altre part, servexen als interessos dels agricultors tan be com els dels cassadors, y si'ls primers volguessin prendre en consideració lo qu'acabam de dir, les perdus no tardarien en multiplicar-se.

Els cassadors y els pagesos intel·ligents, farien be en no abusar exageradament en la matansa d'aquests bons amics que més tard els recompensaran, defensant llurs cullites, probant axis que contrariament a l'especie humana, el reconeixement no es una vana paraula.

De «L'Apàt».

SOLUCIÓ A LA FUGA DE VOCALS DEL NUMERO ANTERIOR

Per sortir del rutinisme,
que nostre jovent fa son,
mos handuit per San Abdó
trons y ball del modernisme.

FUGA DE VOCALS

L'.ns.gn. C.n.l.j.s s.v.nf f.
m.n.f.st.c..ns d. c.t.l.c.sm.
p.r d.m.st.r s.n ll.g.e h.r..sm.
l.s pr.v'n B.lb.. . S.nt S.b.st..
Es CABO ROIG.

ALMACENES SAN JOSÉ

de

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

Sastrería y Camisería

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA

P R E C I O F I X O

BOLLETÍ COMERCIAL

		Pesetas
Bessó	el quintá de	a 91'50
Blat	la cortera de	a 17'00
Xeixa	id	a 18'00
Ordi	id	a 10'60
Ordi foraster	id	a 09'50
Sivada	id	a 08'50
Idem. forastera	id	a 07'50
Faves cuitores	id	a 18'50
Idem orinaries	ld	a 18'00
Idem. pel bistia	id	a 17'00
Blat de les indies	id	a 16'00
Monjetes de confit	id	a 30'00
Idem. blanques	id	a 27'00
Safrá s'unsa	id	a 03'00
Ous	dotzena de	a 01'50

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja peseta per tot Espanya, y doble a l'extranger.

Els obrers que no ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

OBRES REBUDES en LA LLIBRERÍA LA BONA CAUSA d'en Miquel Durán INCA

Joan de la Brète.—*Mi párraco y mi tío*. Ultim tom publicat per la Biblioteca Emporium. Traducció sobre la 166ª edició francesa.

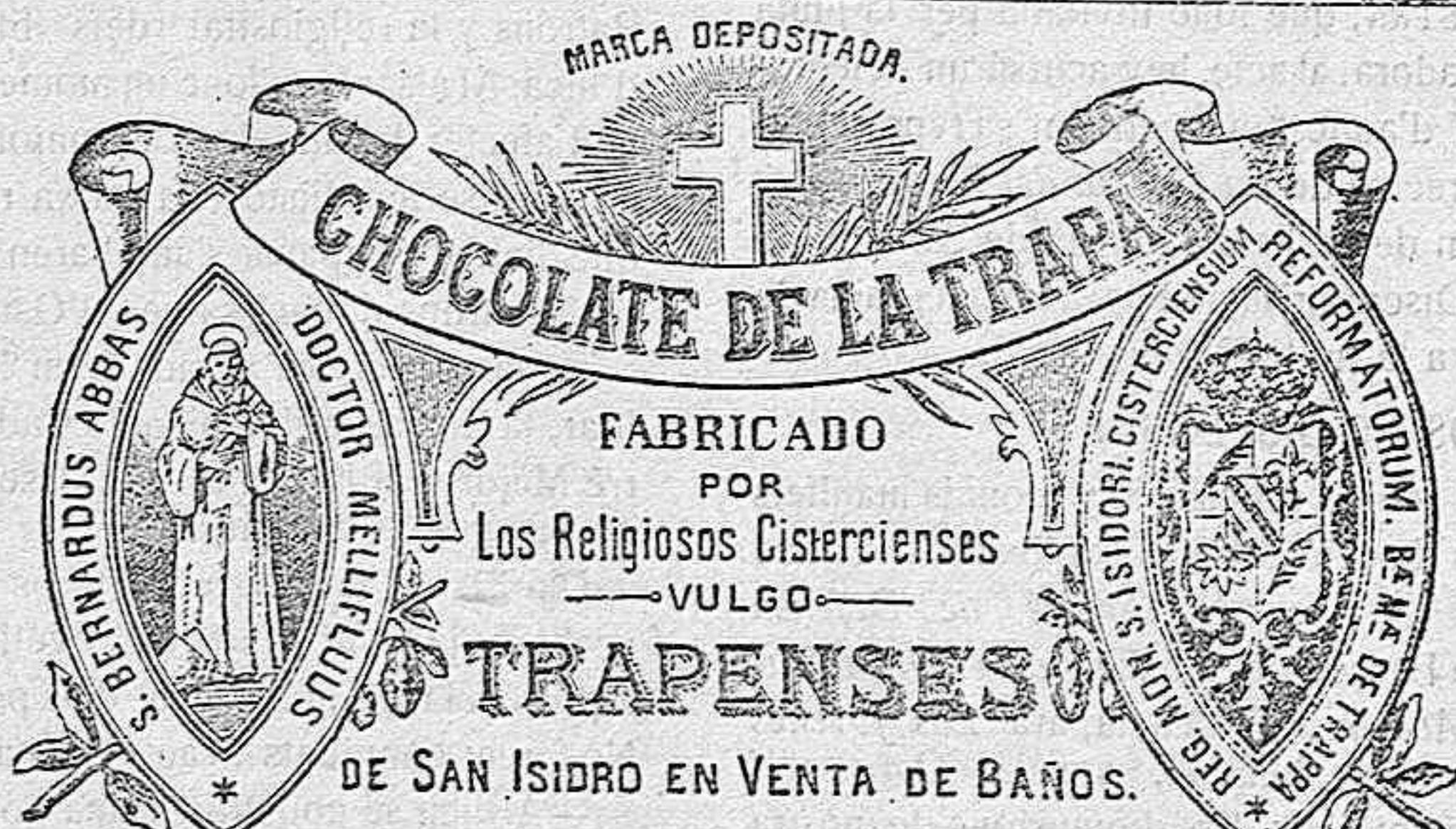
R. P. Dom. du Bourg, O. S. B.—*El Arte de sufrir* ab un pròleg d'en Coppée de la Academia francesa.

Marchal.—*La Mujer perfecta*.

F. Casas y Amigó.—Tercera y nova edició de ses Poesies ab un pròleg d'en Marián Aguiló y Fuster.

Disponible

Disponible

PAQUETES PASTILLAS PESETAS
1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos... 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460 > ... 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50
3.ª marca: Chocolate Económico. 350 > ... 16 1 v 1'25
Elaborados segün fórmula aprobada per los Laboratorios Químicos Municipals de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descontos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detal, principals ultramarinos.